

From: Douglas De Coninck <douglas.de.coninck@demorgen.be>
To: interdoc201@yahoo.com
Sent: Tuesday, February 12, 2013 4:32 PM
Subject: Re: Artikelen

Beste

Yves Desmet stuurde uw mail naar mij door.

Ik werk sinds 1988 bij De Morgen, en werd destijds min of meer in het Bende-dossier ingewijd door mijn collega wijlen Walter De Bock. Ik heb een aanzienlijk deel van het strafdossier in mijn bezit, ik schreef er ettelijke artikelen over. Ik heb niet meteen oogkleppen voor deze of gene piste.

Wat mij altijd het meest heeft getroffen is hoe de daders, wie zij ook mogen zijn, er altijd weer in zijn geslaagd om via valse sporen verdachten uit het klassieke Belgische misdaadmilieu hun vingers te doen verbranden.

- de bende van Michel Cocu die in de buurt is bij de raid op de Colruyt in Nijvel, 1983
- Philippe De Staerke die de ochtend voor de raid op de Delhaize in Aalst daar toevallig is gaan "shoppen" (terrein verkennen)
- idem voor de jongste "ex-hoofdverdachte", Claude Nitelet.

Het komt mij bijna voor dat de daders niet enkel hun aanslagen zeer goed planden, maar ook en met nog veel meer zorg de valse sporen die ze daarrond creëerden. In de wetenschap dat politiediensten, zeker in België, bijzonder conservatief zijn op het gebied van opsporingstechnieken. Men werkt nog altijd het liefst met "informanten" en dingen als robotfoto's of ballistische sporen. De hele lijst van aanslagen en de 28 doden berust enkel op een ballistische link. Het vastleggen van deze lijst van Bende-aanslagen is gebeurd met een starre blindheid voor de hypothese dat boeven misschien wel eens met een ander wapen kunnen schieten dan ze bij een vorige gelegenheid hebben gedaan. Of dat een wapen binnen het misdaadmilieu kan worden verhandeld, zodat de politie een link gaat leggen tussen criminele feiten die los van die ene kogelhuls helemaal los staan van elkaar. Zo vallen bv. de raid bij majoor Vernailen en de boort op Juan Mendez buiten de "officiële" Bendelijst, maar enkel en puur op basis van het (volgens mij bijzonder dubieuze) ballistische onderzoek.

Hier een artikel dat ik in 1999 publiceerde:

<http://tueriesdubrabant.winnerbb.com/t1114p2-al-ajjaz-faes>

Het kaderstukje zelf was een (helaas niet meteen terug te vinden) artikel waarin werd aangetoond hoe Madani Bouhouche als "assistent" in het labo van wapendeskundige Claude Dery heeft zitten knoeien met kogelhulzen, zodat 10 jaar lang is gedacht dat er bij de aanslag op Herman Vernailen geschoten is met een Armalite AR18 i.p.v. een Colt.

Bouhouche en Buslik zaten ook achter de grote wapenroof bij de Groep Dyane...

Van Claude Dery werd achteraf vernomen dat hij een agent was van de SDRA8. Hij heeft nagenoeg alle ballistische expertises in het Bendedossier op zich genomen. Lang verhaal om u te zeggen dat uw visie zoals u die toelicht in uw mail mij lijkt te getuigen van grote deskundigheid.

Ik wil u graag eens ontmoeten, maar hoop dat u begrijpt dat wij heel vaak worden gecontacteerd. In uw mail heeft u het over een brief aan de cel-Waals-Brabant die u toevoegde en die aan de basis zou liggen van een reeks huiszoekingen. Zou het kunnen dat u die bent vergeten te attachen?

Ik zou de brief graag even doornamen en daarna een datum afspreken.

Dank, vriendelijke groet

Douglas De Coninck
journalist De Morgen

PS: op 25 februari start in Luxemburg-stad het proces tegen twee ex-rijkswachters die worden verdacht achter de bommencampagne (1985-1986) van 'De Bommeleeër' te zitten. Gelijkenissen met Bende en CCC, en verdenkingen over aansturing vanuit de VS, mogen op z'n minst treffend worden genoemd.

Op 12-feb-13, om 15:26 heeft Yves Desmet het volgende geschreven:

Verstuurd vanaf mijn iPad

Begin doorgestuurd bericht:

Van: Inter Doc <interdoc201@yahoo.com>

Datum: 12 februari 2013 15:19:20 CET

Aan: "yves.desmet@demorgen.be" <yves.desmet@demorgen.be>

Onderwerp: Artikelen

Antwoord aan: Inter Doc <interdoc201@yahoo.com>

Aan de hoofdredactie van De Morgen.

Landsmeer, 12 februari 2013

Geachte heer Desmet,

Bij deze wil ik u een opzet voor een serie artikelen voorleggen die verband houden met het onderzoek naar de Bende van Nijvel, de personen/opdrachtgevers achter de bende, hun relatie met CIA, De Dienst, PIO, WNP, WACL, hun motieven en de relatie en wisselwerking tussen de BvN en de CCC, dit via de CIA agent Carl Armfelt.

Op 28 november 2012 zijn in het kader van onderzoek naar de Bende van Nijvel op diverse plaatsen in België huiszoeken verricht. Deze huiszoeken hadden te maken met een uitgebreide brief door mij op 16 november 2012 verzonden aan de cel Waals Brabant.

In deze brief met diverse bijlagen, deed ik melding van bepaalde hiaten in het onderzoek naar de Bende van Nijvel en mijn bedenkingen tegen enkele van de onderzoekers en met name commissaris Eddy Vos (zie de brief in bijlage).

Ondanks de huiszoeken en mijn aanbod informatie aan de onderzoekers te overhandigen, dit om de rol van bij de bende betrokken personen over het voetlicht te halen en zodoende een gedegen onderzoek tegen nog levende personen te starten of te intensiveren, mocht ik behalve een ontvangstbericht na rappel, verder niet van het onderzoeksteam vernemen. Dat mij dit niet verbaasde zult u zeker begrijpen na het lezen van de bijgesloten brief aan het onderzoeksteam.

In dezelfde brief heb ik aan de onderzoeksrechter aangegeven dat ik er ernstig over nadenk om in samenwerking met de media, documentaire makers of de schrijvende pers, zelf onderzoek te gaan doen en het bewijs te leveren van het door mij gestelde.

Mijn vraag aan u is of 'De Morgen' belangstelling heeft met mij nader onderzoek te doen naar wat door mij aan de onderzoeksrechter gemeld is en hier een aantal artikelen over te plaatsen, eventueel in samenwerking met een documentairemaker. Artikelen zouden onder meer kunnen gaan over:

- De achtergronden, vorming en doel van de wat later genoemd werd de Bende van Nijvel. Personen en organisaties achter de Bende, CIA, Interdoc, PIO, WACL, SDRA 8 en de WNP. Ook de betrokkenheid van de toenmalige CIA directeur William Casey en de betrokkenheid van de Belgische organisaties bij de geplande coup in Suriname. We praten dan over initiatiefnemers, opdrachtgevers, financiers en uitvoerders.
- De veel vragen oproepende plotselinge dood van Madani Bouhouche. Onderzoek doen in Fougax-et-Barrineuf en op de mij bekende adressen in Spanje nagaan of Bouhouche zoals ik denk in Spanje onder een andere naam voortleeft. Voor zover ik kan overzien is de kans hierop zeer groot. Dit zou echt een wereldprimeur zijn.
- Onderzoek naar de spin in het web, Carl Armfelt, die bij alle zaken in begin jaren '80 in België betrokken was. Deze piste is nooit onderzocht omdat Armfelt zich op een geweldige manier buiten de publiciteit wist te houden. Omdat ik 15 jaar met deze man heb samengewerkt ben ik in staat om heel veel over deze man en zijn bemoeienissen boven water te krijgen, dit met foto's en getuigenverklaringen.

Waarschijnlijk zullen er veel meer artikelen gemaakt kunnen worden over deze periode en genoemde betrokken personen. Met verschillende van hen heb ik nog steeds of weer contact. Dit alles in overleg met de redactie. Ik kan de artikelen voorbereiden, onderzoek doen, getuigen interviewen, (primaire) bronnen en bewijs overleggen, locaties en betrokkenen fotograferen en eventueel de artikelen in samenwerking met een van uw redacteurs schrijven. Ook andere samenwerkingsvormen zijn mogelijk.

De opzet van deze artikelenreeks wordt niet door mij gelijktijdig elders aangeboden maar is in ieder geval tot zaterdag 16 februari een exclusief aanbod. Indien ik voor die tijd niet nader van u vernomen heb neem ik aan dat 'De Morgen' geen interesse heeft en ga ik de andere media hierover benaderen.

De financiële kant van het verhaal is niet mijn drijfveer zodat we wat dat betreft zeker tot elkaar zullen komen.

Voor een afspraak of verdere informatie kunt u mij bereiken te Landsmeer, Goudpluvier 13, 1121 ES. E-mail interdoc201@yahoo.com of telefonisch 0031 – 624763950.

Ik hoop spoedig van u te vernemen. Indien u interesse hebt in het verhaal, zal ik u ook de bijlagen doen toekomen behorend bij de brief die naar het onderzoeksteam is gestuurd.

Hoogachtend,

P.A. van Haperen

Douglas De Coninck <douglas.de.coninck@demorgen.be>

To:interdoc201@yahoo.com

Feb 12, 2013 at 5:33 PM

Beste

Onze mails hebben elkaar gekruist.

Ik heb uw verhaal gelezen en sta versteld.

Ik kan u het dossier-Latinus bezorgen, ik zette het enkele jaren geleden al op WikiLeaks. U vindt er foto's van lijk en koorden.

Omtrent Eddy Vos denk ik eerlijk gezegd dat u het verder zoekt dan het is. Hij zit op de zaak sinds 1997, dacht ik. Hij heeft het geheel aan hypothesen alle kanten zien uitschieten, als ik een flipperkast. Hij moest jarenlang tandem vormen met Lionel Ruth, ooit door Vanden Boeynants zelf in het onderzoeksteam gedropt. Hij moest diplomaat zien te spelen tussen de magistraten in Bergen en de Vlaamse nabestaanden. Hij moest ook de relaties verzorgen met de pers, en waken over het goede imago van de cel-Waals-Brabant (alsof het hebben van een goed imago thuis zou horen op het prioriteitenlijstje van een politieel onderzoeksteam). De ene keer verblijdde hij ons met de melding dat ze op het spoor zaten richting CIA en Stasi, een andere keer moesten we het weer gaan zoeken in het milieu van de zigeuners en de autodieven in de Borinage.

Tientallen keren heb ik met Eddy Vos zitten converseren over de Bende. Volgens mij is hij de faze allang voorbij van het geloof dat de BVN ooit kan worden ontmaskerd. Ik denk dat hij mensen zat te ondervragen zonder echt nog te luisteren naar wat die hem zeiden. Ik wil 'm niet zonodig goedpraten, maar ik durf zeggen dat ik hem op die 15 jaar tijd zag evolueren naar iemand die in zijn zaak geloofde naar iemand die er alleen nog flauwe grappen over wist te bedenken. Maar misschien ben ik mis. Ik geloof in elk geval dat dit onderzoeksteam gevaarlijker duikboten en mollen heeft gekend dan Eddy Vos.

Het Belgische gerechtelijke wereldje is er één van ons-kent-ons. Journalisten of burgers die autonoom op onderzoek trekken genereren het effect van een rode lap op een stier. Ik heb via de krant de moord op rijkswachter Peter De Vleeschauwer zo goed als opgehelderd, durf ik zeggen.

<http://www.humo.be/humo-dossiers/59257/de-zaak-peter-de-vleeschauwer>

Ik heb justitie op weg gezet naar de bergplaats van het wapen. Men heeft kort daarna met grote daadkracht een onschuldige gearresteerd. Het al te evidente spoor van de inside job is simpelweg een taboe. Zelfs als je als journalist de situatie georganiseerd zou kunnen krijgen waarbij de dader bekentenissen aflegt en zich samen met jou en al het materiële

bewijsmateriaal aanbiedt bij de onderzoeksrechter, dan zal men toch nog een manier weten te vinden om er naast te kijken en je een rechtszaak aan te doen wegens verstoring van de openbare orde of wat dan ook. Of "misbruik inzagerecht"...

<http://www.demorgen.be/dm/nl/989/Binnenland/article/detail/441406/2008/10/06/Douglas-De-Coninck-en-broer-Peter-De-Vleeschauwer-voor-rechter.dhtml>

Bepaald optimistisch ben ik niet. Ik zag Eddy Vos altijd als iemand met een zelfde soort desillusie in het hoofd...

Nu ja, waar en hoe kunnen we afspreken? Ik hoop ergens ook te vernemen waarom u niet samenwerkt met Guy Bouten, die in deze veel beslagener is dan ik.

Ik ben erg mobiel. Ergens elk halfweg of liever meteen maar richting Landsmeer?

Op 13-feb-13, om 12:24 heeft Inter Doc het volgende geschreven:

Geachte heer De Coninck,

Hartelijk dank voor uw reactie en ik zie er naar uit om eventueel met u samen te werken. Even een kleine update over uw mails.

Het is scherp dat de valse sporen en de goed georganiseerde planning u zijn opgevallen. Dat die planning goed was georganiseerd is niet verwonderlijk omdat deze valse sporen uit de koker van Bouhouche kwamen die zoals u weet meer dan voldoende op de hoogte was van de toen geldende onderzoeks- en opsporingstechnieken.

Ervan uitgaande dat het gaat om de mensen waar ik mee te maken had, dan is het zo dat deze valse sporen al werden gepland bij de trainingen. Deze trainingen werden steeds in een andere samenstellingen gedaan. Soms zelfs door vijf verschillende teams. Voor deze teams werden door Bouhouche mensen gezocht die op elkaar leken om teams van gelijke samenstelling te krijgen, zo weet je nooit wie er achter zit. Dan heb je bij de ene overval een dader die in de picture komt maar die bij een volgende overval een duidelijk alibi heeft.

Dat heb ik ook al aangegeven, er werden verschillende grote kerels ingezet die nu als 'reus' worden gezien. Met grime en vermomming, soms door ze meerdere jassen over elkaar aan te laten trekken, leken ze allemaal op elkaar. Een perfect vals spoor. Iedere keer, wanneer een onderzoeksteam iemand op de korrel heeft, wordt een ander ingezet.

De killer, van hetzelfde laken een pak, zijn taak was iedereen die in de weg stond uit te schakelen. Het verschil in handelen heeft te maken met hoe de persoon in het team met zijn opdracht omgaat.

Wat Eddy Vos betreft, kan ik u zeggen dat ik hem zeker niet zie als een mol in de organisatie, eerder als een onderzoeker met een tunnelvisie. Het probleem met commissaris Vos, die ik overigens zie als een zeer aimabel iemand, is dat hij in 15 jaar onderzoek, geen enkel aantoonbaar resultaat geboekt heeft.

Wanneer iemand zich bij het onderzoeksteam meldt en dan spreek ik over iemand die aantoonbaar met de BvN te maken gehad heeft, dan is je taak als speurder om onderzoek te doen naar hetgeen deze persoon te vertellen heeft. Daar wordt je als speurder voor betaald maar ook is dit de enige manier om vooruitgang te boeken in het onderzoek. Velen waaronder ik, hebben gemerkt dat dit niet de intentie van het onderzoeks team was. Zij hadden hun hypothese gesteld en bleken oogkleppen op te hebben voor andere pistes.

Natuurlijk wil ik hiervan niet alleen de schuld leggen bij commissaris Vos, een feit is wel dat hij de leiding had van het team en dus de eerst verantwoordelijke persoon was.

Over Guy Bouten het volgende, zoals ik al in de brief naar de onderzoeksrechter aangaf is Bouten door mijn publicaties op internet onderzoek gaan doen naar Carl Armfelt en de CIA. Bouten gaat bij iedereen op bezoek, gebruikt mijn woorden en zinnen maar komt niet bij mij voor verdere informatie. Ook vertelt hij niet waar hij zijn informatie vandaan heeft.

Omdat hij niet over voldoende informatie beschikte, stelde hij vaak verkeerde vragen en liet zich door diverse geïnterviewden dingen op de mouw spelden die hij niet kon controleren. Zodoende gaat hij maar een gedeelte van het verhaal publiceren terwijl hij de oplossing in handen heeft. Mijn gezichtspunt is dat je alleen de juiste vragen kunt stellen wanneer je weet wie erbij betrokken waren en weet wat de rol was van die bepaalde personen. Ook stelt hij zichzelf teveel centraal, foto's met als onderschrijf, de auteur met die persoon en de auteur met die persoon. Niet de auteur moet de hoofdrol hebben in het verhaal, maar de betrokkenen. Een belangrijke reden voor mij om het onderzoek niet samen met Bouten te willen doen.

Anders dan u ben ik van mening dat er wel degelijk een doorbraak in het onderzoek kan komen en wel door een ander uitgangspunt te nemen en niet uit te gaan van de daders maar van de opdrachtgevers. Daar ligt de sleutel en ik heb reeds een tipje hiervan opgelicht. In de brief aan de onderzoeksrechter schreef ik over Burafex en of er een dergelijke organisatie bestond.

Waarschijnlijk ben ik één van de weinigen die bij meerdere cellen betrokken was en de vergaderingen van de leiding meemaakte en zodoende hoorde wat er besproken werd. Hierop wil ik de aandacht richten en zodoende de hele structuur en opzet blootleggen.

Voordat wij een ontmoeting tussen ons beiden gaan plannen, wil ik graag weten hoe u en/of de krant de samenwerking tussen ons ziet. Kan de hoofdredactie meegaan in de opzet van een artikelen reeks en wel op basis van zoals door mij voorgesteld of denkt men aan een andere opzet?

Hoe ziet men de uitwerking hiervan en wie gaat wat doen? Denkt men aan wederzijdse gegevensuitwisseling of dat ik u alles ga vertellen wat ik weet en dat u dan verder onderzoek gaat doen? En zo ja, op welke manier zou dat dan plaats moeten vinden?

De opzet. Zoals ik reeds in mijn mail aangaf zijn er drie hoofdpunten van onderzoek die een gedegen voorbereiding nodig hebben. Deze drie items kunnen gelijktijdig onderzocht en geschreven worden. Zij vullen elkaar aan door hun raakvlakken. Van het door mij gestelde heb ik vele bewijzen en er zijn ook diverse levende getuigen. We moeten wel beslissen hoe we hiermee omgaan. Ik heb een voorstel gedaan over wat ik kan betekenen in het onderzoek, maar lees nergens terug hoe jullie hier tegenover staan?

Hoe ziet de redactie mijn hypothese over Madani Bouhouche, de stelling dat Dani nog in leven zou zijn. Het lijkt op een jongensboek maar is het niet. Zijn beschrijving over hoe hij zou gaan verdwijnen is precies uitgekomen. Zijn sporen waren al gewist. Een speurtocht hiernaar is zeker nodig en kan een verrassend resultaat opleveren. Alleen de speurtocht kan al verschillende verhalen of artikelen opleveren en hierdoor komt zeker veel meer informatie vrij. Wij hebben dan wel met een veiligheidsfactor te maken. Als Dani nog leeft zal hij zijn herwonnen vrijheid en identiteit met hand en tand verdedigen. Maar hiervoor ben ik opgeleid. Mocht het zijn zoals ik denk en hij leeft nog, wat een impact zou dat hebben op het onderzoek? Zoals ik al aangaf ken ik al zijn connecties en adressen in Spanje uit die tijd en weet hen ook te benaderen. Maar ook nu weer, op welke basis kunnen wij dat doen?

Voor het onderzoek moeten wij een tijdsplanning en taakverdeling opstellen. Ik denk dat we hiervoor een half jaar nodig hebben. Mijn bedoeling is om die tijd in de omgeving van Antwerpen te gaan wonen, dit temeer omdat ik samen met Giles Scott Smith een boek ga schrijven over 'De Dienst' en wel over de spionagejaren 1972 tot 1986. Dat boek moet gezien worden als vervolg op het door hem geschreven boek 'Interdoc, een geheim netwerk in de koude oorlog'. Het gaat daarbij om een ideale combinatie omdat verschillende van de hoofdpersonen in dat boek ook een rol spelen in de Belgische gebeurtenissen.

Verder moet er een afspraak gemaakt worden over wie de kosten van het onderzoek draagt en dan vooral de reis en verblijfskosten in Frankrijk en Spanje. In mijn mail aan de redactie heb ik geschreven geen financiële motieven te hebben maar ik mag toch aannemen dat de onderzoekskosten voor rekening van de redactie zijn?

Ik denk dat dit een vrij uitgebreide reactie is, maar kan me voorstellen dat het weer andere vragen oproept? Vandaar dat ik eerst op een antwoord van u wacht en zie wat wij voor elkaar kunnen betekenen.

Met vriendelijke groet,

Peter van Haperen

From: Douglas De Coninck <douglas.de.coninck@demorgen.be>;
To: Inter Doc <interdoc201@yahoo.com>;

Subject: Re: Artikelen

Sent: Fri, Feb 15, 2013 6:29:59 PM

Hallo

Ik had het deze week nogal druk. Yves Desmet, mijn hoofdredacteur was er niet. Gelegenheid om het te hebben over een onderzoeksproject en hoe het te financieren was er nog niet.

Ik mail u eigenlijk vooral om u te laten weten dat ik uw laatste mail met grote aandacht heb gelezen. Ik bevind mij niet in een positie die toelaat nu al al te grote engagementen aan te gaan. Als uw vraag is of wij het per definitie een idee te gek voor woorden vinden, dat Bouhouche nog zou leven, dan is het antwoord uiteraard neen. Het verhaal van de boom lijkt me een heel hoog Latinus-gehalte te hebben.

Ik hou het hier even bij. Ik spreek maandag met Yves, en hoor eens hoe hij er tegenaan kijkt. Ik begrijp zeer goed dat u wat aan het aftasten bent en niet erg gelukkig achterbleef na de passage van Guy Bouten.

Het liefst zou ik u graag eens ontmoeten. Ik noteer niks. Gewoon even luisteren. Dat motiveert over het algemeen iets sneller om aan de slag te gaan.

geniet van het weekend

vriendelijke groet

Douglas De Coninck

Inter Doc <interdoc201@yahoo.com>

To: douglas.de.coninck@demorgen.be

Feb 16, 2013 at 12:33 AM

Beste Douglas,

Bedankt voor uw reactie. Laten we begin volgende week opnieuw mailen en zien of we een afspraak kunnen maken. Ook ben ik benieuwd naar de reactie van de hoofdredacteur Yves Desmet. Wat de financiering betreft is er altijd nog de mogelijkheid om samen te werken met een documentairemaker.

Waarschijnlijk is Eyworks hier wel in geïnteresseerd.

Prettig weekend,

Peter van Haperen